

तस्मादिति पाकयज्ञैः शुद्रयज्ञैर्ग्रहशान्तिवैश्वदेवादिभिर्यजेत अवतवान्श्रौतव्रतोपायहीनः अष्टमुष्टिभोक्त्वा चिद्वैतपुष्कलं पुष्कलानितुचत्वारिपूर्णपात्रं प्रचक्षते इत्युक्तलक्षणपूर्णपात्रमयी यज्ञेन
वाभिवपूर्णपात्राणामेव गणनायज्ञानुसारेण मंत्रास्तेषां पौराणिकानाममंत्रावाप्रणववर्जिता इति सर्वशुद्रपद्धत्युक्तं द्रष्टव्यं ॥ ३८ ॥ सहस्राणां शतलक्षपूर्णपात्राणि ऐन्द्राग्रस्य विधिर्यथाश्रौतेचरोः पशोर्वाविधिस्त
थैवामंत्रकमस्य विधानेन ॥ ३९ ॥ ननु तस्माच्छूद्रो यज्ञेन वक्तुमर्हति श्रुतेः कथमस्यामंत्रोपियज्ञ इत्याशंक्याह यत इति सर्ववर्णानां त्रैवर्णिकानां योजनः सतस्यैव शुद्रस्यैव भवति तस्य तत्सेवकत्वात् यथा हि श्र
द्ध्या गुर्वग्नीन्परिचरत उपकोसलस्याग्रयो ब्रह्मविधां दत्तवतः एव शुद्रयज्ञ्या ब्राह्मणादीनाराधयतः शुद्रस्यापि ब्राह्मणकृतयज्ञफलभागित्वमस्यैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सृष्टयः संतानानि तेन सर्वेषां

तस्माच्छूद्रः पाकयज्ञैर्यजेता व्रतवान्स्वयं ॥ पूर्णपात्रमयी मादुःपाकयज्ञस्य दक्षिणां ॥ ३८ ॥ शुद्रः पैजवनो नाम सहस्राणां शतं ददौ ॥ ऐन्द्राग्रेन विधानेन दक्षिणा
मिति नः श्रुतं ॥ ३९ ॥ यतो हि सर्ववर्णानां यज्ञस्तस्यैव भारत ॥ अग्रे सर्वेषु यज्ञेषु शुद्रा यज्ञो विधीयते ॥ ४० ॥ दैवतं हि महच्छूद्रापवित्रं यजतां च यत् ॥ दैवतं हि प
रं विप्राः स्वेन स्वेन परस्परं ॥ ४१ ॥ अयजन्निह स त्रैस्तैस्तैः कामैः समाहिताः ॥ संसृष्टा ब्राह्मणैरेव त्रिषु वर्णेषु सृष्टयः ॥ ४२ ॥ देवानामपि ये देवा यद्भूयुस्तं परं हितं ॥
तस्माद्वर्णैः सर्वयज्ञाः संसृज्यंते न काम्यया ॥ ४३ ॥ ऋग्यजुः सामवित्पूज्यो नित्यं स्याद्देववद्विजः ॥ अमृत्यजुरसामाच प्राजापत्य उपद्रवः ॥ यज्ञो मनीष
या तात सर्ववर्णेषु भारत ॥ ४४ ॥ नास्य यज्ञरुतो देवा इह ते नेतरे जनाः ॥ ततः सर्वेषु वर्णेषु शुद्रा यज्ञो विधीयते ॥ ४५ ॥

वर्णानां ब्राह्मणजत्वात् सोऽवशुद्रस्यापि यज्ञो धिक्कार इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ यद्भूयुस्तेन तेन वपरं हितं वर्णैः सशूद्रैः सर्वयज्ञाः श्रौताः स्मार्ताश्च न काम्यया स्वभावात् संसृज्यंते इति पूर्वस्योपसंहारः ॥ ४३ ॥ अत्र हेतुमाह
ऋगिति द्विजस्यैव वर्णिकः पूज्यः शुद्धेण उपद्रवतीति तत्समीपगा भित्वा दुपद्रवादासः शुद्रः स वेदहीनोऽपि प्राजापत्यः प्रजापतिदेवताकः यथाग्नेयो ब्राह्मण ऐन्द्रः क्षत्रियस्तद्वत् तथा च मानसे देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात्मके य
ज्ञे सर्ववर्णा अधिक्क्रियन्त इत्यर्थः सार्धं श्लोकः ॥ ४४ ॥ अस्य मानसयज्ञकर्तुः देवाः इतरे जनाश्च न इह ते इति न अपि शुद्रापूतत्वात् सर्वेषु यज्ञेषु भागं कामयन्त इत्यर्थः मास्ययज्ञस्य तद्वत्तिपाठे एनं यज्ञं देवा अपि क
र्तुन ईह तेन स मर्यादां भवन्तीति योज्यं ॥ ४५ ॥